

Ikt. sz.: GAB-41/3-2/2018.

GAB-3/2018. sz. ülés
(GAB-3/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2018. május 14-én, hétfőn, 14 óra 19 perckor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend ismertetése és elfogadása</i>	5
<i>Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	5
<i>Bártfai-Mager Andrea tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	12
<i>Bártfai-Mager Andrea válaszai</i>	15
<i>Határozathozatal</i>	19
<i>Egyebek</i>	19
<i>Az ülés berekesztése</i>	19

Napirendi javaslat

1. Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Hadházy Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Manninger Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke
Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Latorcai János (KDNP), a bizottság alelnöke
Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke
Bósz Anett (Párbeszéd), a bizottság alelnöke
F Kovács Sándor (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Volner János (Jobbik)
Székely Sándor (DK)

Helyettesítési megbízást adott

Bencsik János (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz) távozása után Bánki Eriknek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs
Dr. Bósi Ferenc bizottsági munkatárs

Meghívott

Hozzászóló

Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszterjelölt

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 19 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend ismertetése és elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntök mindenkit a Gazdasági bizottság harmadik ülésén. Külön köszönöm képviselőtársaimnak, a bizottság tagjainak a kitartást, hogy reggel 9 óra óta folyamatosan ülésezünk (*Jelzésre:*), bocsánat, 11 óra óta folyamatosan ülésezünk - már én magam is elvesztettem az időérzékemet. Ez a harmadik ülésünk, amit ma megkezdünk.

Képviselőtársaim írásban előre megkapták a mai ülésre vonatkozó napirendet. Kérdezem, hogy ehhez képest van-e kiegészítésük. (*Nincs jelentkező.*)

Amennyiben nincs, kérdezem, ki az, aki ezzel a tartalommal elfogadja a mai ülés napirendjét. Aki igen, kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) Köszönöm szépen, ez 11 igen szavazat. Egyhangú döntéssel fogadta el a bizottság.

Két napirendi pontunk van. Elsőként köszöntöm Bártfai-Mager Andrea kormánybiztos asszonyt, aki egyben miniszterjelöltként vesz részt a mai ülésen, a nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli miniszteri posztot fogja betölteni. A miniszterjelölti meghallgatásnak az a lényege, hogy a bizottságunk megállapítja az ülés végén, hogy alkalmasnak tartja-e ezen pozíció betöltésére. A képviselőtársaim figyelmét szokás szerint felhívom arra, hogy elsősorban a jelölt személyes alkalmasságáról vitatkozunk ma, és a végén ennek kapcsán kell majd döntést hoznunk.

A vita menete a következő lesz. A miniszterjelölt asszony kap lehetőséget arra, hogy expozé keretében felvázolja elképzeléseit, szót ejtsen életútjáról, bármilyen olyan kérdésről, amely az alkalmasság tekintetében fontos lehet, a bizottság tagjai pedig egy körben kapnak lehetőséget arra, hogy kérdést tegyenek fel, illetve véleményt mondjanak, utána pedig arra kérném miniszterjelölt asszonyt, hogy az elhangzott kérdésekre adjon választ. Megadom a szót Bártfai-Mager Andreának.

Bártfai-Mager Andrea nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Bártfai-Mager Andrea tájékoztatója

BÁRTFAI-MAGER ANDREA miniszterjelölt: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait és a sajtó képviselőit is. Megtiszteltetés számomra, hogy miniszterjelöltként jelenhetek meg önök előtt. Miután a megbeszélés témája a személyes alkalmasság, úgy érzem, néhány szót kellene szólnom az életutamról is és hogy mi az, ami megalapozta, hogy a tárca nélküli miniszteri pozícióra kaptam jelöltséget. Közgazdász vagyok, a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen végeztem. Ezt követően a Postabanknál dolgoztam először kockázatértékelőként, majd pedig a vezérigazgató szakmai titkáraként. A Postabank privatizációját készítettük elő. Ez a Postabankban egy rendkívül izgalmas és érzékeny időszak volt, hiszen 1998-ban kerültem a Postabankhoz, amikor a Postabank teljes hitelportfólióját kellett a kockázatértékelési területnek áttekintenie. Tehát mondhatom azt, hogy rövid idő alatt a hitelkockázat-elemzés nagyon mély bugyraiba lehet egy ilyen átvilágítás során betekintést nyerni.

Ezt követően 2001-ben kerültem a Magyar Nemzeti Bankhoz. A Magyar Nemzeti Bank esetében a bankfőosztály vezetését bízták rám. A bankfőosztály abban az időben egy igen érdekes terület volt, mert maga a Nemzeti Bank sem tudta, hogy egy megerősödő felügyeleti rendszerben a nemzeti bankoknak mi a dolga a bankok felügyeletében. Sőt, ez volt az az időszak, amikor jellemzően a nemzeti bankokból kiváltak a felügyelet, már ott, ahol a felügyelet nem önállóan működtek. Ezért szintén egy érdekes feladatot kaptam, a bankfőosztály tevékenységét kellett áttekintennem. Egy egyéves munka eredményeként jutottunk el oda, hogy a Nemzeti Bank bankelemzési területét meg kell újítani. Így alakult ki a bankelemzési, valamint a szabályozási területből a pénzügyi stabilitási főosztály, amelyet először főosztályvezetőként, majd igazgatóhelyettesként vezettem. Ez a terület volt a felelős - és a mai napig is felelős - a bankrendszeri elemzésekért, a jó, illetve rossz jelenségeknek a társadalom és a gazdasági élet szereplői elé tárásában. Ez a terület rakja össze félévente az úgynevezett pénzügyi stabilitási jelentést, ahol az összes, a pénzügyi stabilitást jellemző folyamatot igyekeztünk feltárni. Ezen a területen dolgoztam 2007-ig.

Ezt követően a Gazdasági Versenyhivatalban a Versenytanács tagjaként előadó, illetve eljáró versenytanácsstagként elsősorban a pénzügyi szektort érintő versenyfelügyeleti eljárásokban vettem részt. Ez egy nagyon izgalmas időszaka a szakmai pályafutásomnak, hiszen ez volt az első olyan feladat, amikor egy hierarchikus szervezeten kívül önállóan, szakmai önállósággal kellett dolgoznom.

A Versenyhivatalból egy rövid időre a gazdasági élet egy kiemelt, bár kicsi szereplőjéhez kerültem, ez a Közlönykiadó, a Magyar Közlönykiadó Kft. volt. A kft.-ben egy likviditási válságot kellett nagyon rövid idő alatt megoldani, hiszen a társaságot az előző vezetés olyan pénzügyi helyzetbe sodorta, hogy a társaság fennmaradása volt kétséges. Ezt követően pedig egy olyan stratégiát kellett felállítani, aminek alapján a társaság hosszú távú működését kellett biztosítani. Azt gondolom, az a stratégia megvalósulásra került és ma, nyolc évvel később elmondhatjuk, hogy a Közlönykiadó működik. Tehát egy kicsi, de biztos pontot sikerült némileg az én közreműködésemmel is megmenteni.

2011 márciusában kerültem a Monetáris Tanácsba külső monetáristanács-tagként. Talán emlékeznek, ez egy igazán érdekes és izgalmas időszak volt. Négyen külső tagként kerültünk a Monetáris Tanácsba. Történelmi érdemünknek, illetve lehetőségünknek tekintem azt, hogy mi indítottuk el az alapkamatcsökkentési ciklust, azt az alapkamatcsökkentési ciklust, amit 2013-ban, amikor megérkezett az új jegybankelnök, sikeresen folytathatott úgy, hogy megtörtént a kamatpolitikában egy fordulat, ami meghatározó mind a magyar vállalatok, mind a magyar lakosság számára. A Monetáris Tanács tagjaként részt vehettem a Növekedési hitelprogram elindításában és számos, a fiskális fordulat után a monetáris fordulatot is megteremtő gazdaságpolitika részese lehettem.

A Monetáris Tanácsból kaptam a meghívást a kormánybiztosi pozícióra. Ez egy újabb izgalmas lehetőséget biztosított számomra azért, hogy a monetáris politikán túli világot is megismerhessem. Összefoglalóan azt kell mondjam, hogy egy rendkívül izgalmas és intellektuális kihívásokban nem szűkölködő másfél évet tudhatok magam mögött. Megismertem az államigazgatásban dolgozókat, illetve az államigazgatás logikáját, és a kormányprogram megvalósításához is hozzá tudtam járulni. Nagyjából ennyi az, amit az életutamról szeretnék elmondani.

Miután a sajtóhírek sokat foglalkoztak a személyes életemmel is, ezért néhány szóban szeretném azt vázolni, hogy gyermekeim születtek 1991-ben és 1995-ben, és a gyermekeim önállóan élnek. Édesapjukkal 1998 óta nem élek együtt, nincsen semmilyen üzleti kapcsolatunk, sőt nekem személy szerint sem cégem, sem

felhalmozott adótarozásom sincsen. A második hosszú kapcsolatomban élek. Ez a kapcsolat közel 20 éves immár, boldog házasságban élek. Azt gondolom, a magánéletemet illetően ennyi lenne az, amit szeretnék elmondani.

Most pedig engedjék meg, hogy néhány szóban beszéljek arról a feladatról, ami előttem áll. Ha nem haragszanak meg, egy ilyen típusú expozéhoz az ember készül, felkészül, és megpróbálja a gondolatait összeszedni. Azt is szeretném elmondani, hogy nyilvánvalóan nem hirdetek sem miniszteri, sem kormányprogramot, mert ennek a megbeszélésnek szintén nem ez a célja. Viszont szeretném, ha látnák, hogy milyen típusú gondolatok azok, amelyek egy miniszterjelölt agyában megfordulnak, amikor a nemzeti vagyon védelméről és a nemzeti vagyon hatékonyabb gazdálkodásáról van szó.

A miniszterjelölti krédómnak, már ha van ilyen, azt mondhatnám, a legfontosabb eleme az, hogy szeretném folytatni a 2010-ben elkezdett vagyonpolitikát abban az értelemben, hogy a közvagyon gyarapítása, észszerű és gazdaságos hasznosítása az elsődleges cél. Önök is tudják, hogy ez egy óriási változás a 2010-et megelőző időszakhoz képest, amikor a költségvetés pillanatnyi állapota, valamint a vagyon felélése volt a jellemző. Tehát azt mondom, egy olyan folyamatnak a részese kívánok lenni, ami úgy kezdődött, hogy első lépcsőben az állam megállította az állami vagyon kiáramlását, a második lépcsőben megszilárdította az állami vagyon kezelésének keretrendszerét, harmadik lépésben visszaszerezte a stratégiai vagyonelemeket a piacról, és az így kialakított vagyonportfólió immár alkalmas egy hosszú távú vagyonpolitika kialakítására és az állami vagyonelemek vonatkozásában jelentkező szinergiák kihasználására.

Miről is beszélünk? Az állami vagyon értéke megközelíti a 16 ezer milliárd forintot, az MNV Zrt. által kezelt állami vagyon értéke pedig a 8600 milliárd forintot. Tehát nem kicsi a tét akkor, amikor az állami vagyonnal való gazdálkodás politikáját alakítja ki a kormány. A fő cél természetesen az, hogy az állami vagyon gazdálkodása hatékonyan történjen, vagyongyarapodás legyen, és valamennyi állami cégre hasonló elvek érvényesüljenek.

Az állami vagyonnal való gazdálkodásnak két legfontosabb feladata van. Az egyik, hogy az alapvető állami feladatok ellátása háttéréül szolgáló vagyon stabil, kiszámítható és értékmegőrző módon kerüljön biztosításra, a másik cél pedig az ország versenyképességének a növelése, a közmű- és más állami szolgáltatások nemzeti kézben tartása és ennek révén annak biztosítása, hogy Magyarország lakói magas minőségben hozzáférhessenek a közszolgáltatásokhoz, a külföldi érdekektől való függés csökkenjen és akadályozzuk meg a hazai profit kiáramlását. Tehát összefoglalóan annyit mondhatnék, a feladatom az, hogy őrizzem meg és gyarapítsam a közfeladatok ellátását szolgáló vagyont, a vállalatok pedig termeljenek, és azt tegyék a polgárok jóléte és a fogyasztói életminőség javítása érdekében.

Mit fogok tenni az elkövetkezendő rövid időszakban, hiszen egy vagyonportfóliónak kell hogy legyen valamiféle vagyonfókusz. Mi lehet ez a fókusz? Az egyik fókusz, hogy találjuk meg a nemzeti bajnokokat, vagyis azokat a csúcsvállalatokat, amelyek a nemzetgazdaság húzóerői lehetnek. Másrészt azonosítsuk azokat a cégeket, amelyeknek ugyan ilyen gazdaságpolitikai potenciálja sincsen, de megkérdőjelezhetetlen szakpolitikai érdekek kapcsolódnak ahhoz, hogy fenntartsuk őket. Kénytelenek leszünk megállapítani azon vagyonelemek körét is, amelyekre az államnak nincs szüksége. Ehhez az átstrukturáláshoz jelenleg a gazdasági helyzet jó, kedvező a gazdaságpolitikai helyzet. Túl vagyunk az elmúlt fél évszázad legsúlyosabb pénzügyi, gazdasági válságán, a magyar gazdaságpolitika jó irányban halad, és globális szinten is kedvezőek a gazdasági fejlődéshez a kilátások. Aktív tulajdonosi joggyakorlást tartok szükségesnek ott, ahol alapvető a szektorális

átalakítás igénye, az egységes közműellátás tekintetében, ahol stratégiai piaci helyzet van, és meg kell erősíteni az állami részvételt a feltörekvő iparágakban is. Olyan módon szeretnénk ezt megteremteni, hogy az államadósságra mindez ne gyakoroljon negatív hatást és csak csekély mértékben igényeljen költségvetési forrásbevonást.

Tisztelt Bizottság! Mint ahogy már néhány mondattal ezelőtt rámutattam arra, hogy a magyar kormány megerősítette a köztulajdonos szerepét, ennek megfelelően működtem 2016 nyara óta postaügyért és nemzeti pénzügyi szolgáltatásokért felelős kormánybiztosként is. A kormánybiztossághoz a Fejlesztési Bank-csoport, a Posta Csoport, a takarékszövetkezeti integráció, valamint a Nemzeti Közművek tartozik. A Magyar Postát nem kell bemutatnom, minden magyar állampolgár ismeri. Kiemelten fontos intézmény, és kiemelten számíthat közérdeklődésre. Közfeladatot lát el, és meghatározó szereplője a hazai munkaerőpiacnak. Tavaly volt 150 éves a Posta, ez igen ritka a vállalatok világában. Ez jól mutatja a Posta társadalmi jelentőségét. Harmincezer munkavállalót foglalkoztat, 2700 postán fogadja az ügyfeleket, évente több mint 600 millió levelet és több mint 20 millió csomagot kézbesít.

Amit a postai iparágról tudni kell, az az, hogy a posta és csomaglogisztikai iparágak óriási átalakuláson mentek keresztül. A tradicionális termékek piaca csökken, a digitalizáció teljesen megváltoztatta ennek az iparágaknak a működését és a természetét. A Magyar Postát is érinti ez a nemzetközi trend. Meg kell jegyeznünk, hogy ennek a drasztikus csökkenésnek az oka a technológiai fejlődés, hiszen az információ, az információcsere nem tűnt el a társadalomból, csupán új formát öltött, átalakult, és a korábbi megoldások helyét a digitális megoldások vették át. A levélből e-mail lett, a képeslapból fotómegosztás a Facebookon, a csekkbefizetést mobilappok és internetes banki szolgáltatások helyettesítik. Az e-kormányzat is oda vezet, hogy a hagyományos levélpiac forgalma csökken.

Korábban felmerült az is, hogy a Postát át kell pozícionálni a befektetési és pénzforgalmi területen. Ez a feladat megvalósult, de ez nem elég a negatív tendenciák ellensúlyozására. Az elmúlt másfél évben tehát egy ilyen környezetben, amikor a Posta minden területét át kellett vizsgálni és minden területén nehézségek jelentkeztek, fenn kellett tartani a Posta nyereséges működését és a postai szolgáltatások a színvonalát. Megjegyzem, ezt a feladatot elvégeztük.

Ezt olyan körülmények között tettük, mint például a csomaglogisztika esetén, ahol évi 20 százalékkal növekszik a forgalom, a Posta logisztikai rendszere egy 1960-as és '70-es években kialakított hálózati struktúrán alapul. Ekkor a vasútközlekedés volt meghatározó, ma a közúti közlekedés. A mai versenyképes logisztikai vállalkozások pedig teljesen más módon szervezik a logisztikai tevékenységüket, mint ahogy azt a Magyar Posta, ma az adottságainak és a hálózatának köszönhetően teheti.

Az új keretfeltételekhez igazodóan mi próbáltunk enyhíteni a csomaglogisztika nehézségein. Ezen a dinamikus piacon sikerült megőrizni a Posta vezető szerepét, sőt a piaci részesedése a Postának ebben a nehéz helyzetben is nőtt. Azt gondolom, jó munkát végzett a Posta. Ha sikerülnek a terveink, mégpedig a csomaglogisztikai üzletág teljes megújítása, amelynek a befejezését 2020-ra ígérjük a mai tudásunk szerint, akkor azt gondolom, Magyarország és a Magyar Posta Közép-Kelet-Európa egyik legdinamikusabb és leghatékonyabb IT-rendszerrel jól megtámogatott logisztikai rendszerével lesz képes fogadni a Kínából érkező e-kereskedelemből származó csomagokat. Csak egy kiegészítés még ehhez a csomagkérdéshez. Nem szoktunk róla beszélni, de a negyedik negyedévben általában duplájára nő a csomagok forgalma a Postának. Ehhez a Black Friday és a karácsony szokott hozzájárulni. Míg 2016-ban ez a Postának nehézséget okozott, most, 2017-ben már nehézségek nélkül tudtuk a 6 millió csomagot határidőre kiszállítani.

Problémát jelentett és problémát jelent - mint más ágazatokban is Közép-Kelet-Európában - a munkaerő kérdése. A munkaerő kérdése tekintetében a foglalkoztatotti létszám 2016-ig nőtt, és ugyanígy nőtt a fluktuáció. 2017-ben ezt két intézkedéscsomaggal sikerült megállítani. Az egyik, ami a kormányzati intézkedéseknek köszönhető bérszínvonal-emelés a Postán, ahol 2017-ben átlagosan 14, majd 2018-ban átlagosan 12 és 2019-ben pedig átlagosan legalább 6 százalékkal fognak emelkedni a bérek, másrészt olyan akciókat indított el a Posta, amelyek a postai dolgozók megtartását próbálják elérni.

Elvégeztük a Posta működésének átfogó vizsgálatát is, és áttekintettük a példaértékű nemzetközi gyakorlatokat. Azon túl, hogy a szokásos módon nyilvánvalóan a bevételeket kell növelni és erős költségkontrollt kell gyakorolni, mi egy olyan stratégiát kívánunk a kormány elé tenni, amely egy hosszú távú stratégia, piaci alapon kívánjuk a Postát nyereséges céggé tenni. Az egyetemes postai szolgáltatási kötelezettséget a valós piaci igényekhez és a költségvetés teherbíró képességéhez kívánjuk igazítani, valamint azt gondoljuk, hogy a Posta és a postai hálózat a magyar kultúra és a magyar gazdaság része, és a Postának továbbra is szerepet kell vállalnia társadalmi, politikai célok, így különösen a kistelepülések modernizációjának megvalósításában.

Tisztelt Bizottság! Külön szeretnék szólni az MFB portfóliójának alakulásáról, mert ez egy olyan érdekes intézmény, amely nemcsak Magyarországon, hanem az elmúlt évtizedben komoly változáson ment át a világban is. Ennek oka a 2008. évi pénzügyi válság, amely - mint tudjuk - nálunk 2006-ban kezdődött a speciális körülmények miatt. Mindenesetre 2008-ban egy világméretű pénzügyi és gazdaság válság alakult ki, amelyben első lépésben a fiskális stimulus hatásaival próbálták a gazdasági fellendülést elérni. Ezt követően pedig a jegybankok voltak kénytelenek a gazdasági növekedés érdekében speciális eszközöket bevetni.

Ilyen körülmények között a fejlesztési bankok többsége irányt tévesztett és kereste az új kihívásokat. A magyar helyzet ennél egy picit speciálisabb volt, hiszen 2010-ben, amikor átvettük a Fejlesztési Bank irányítását, akkor ott először egy komoly portfóliótisztításra volt szükség a felhalmozott rossz hitelek miatt, ezt követően tőkeemelésre, és meg kellett teremteni az uniós források intézményrendszerét is. Tehát a Magyar Fejlesztési Bank fejlesztési funkciója 2016-ban, amikor ezt a területet átvettem, némiképp dermedtséget mutatott. Ahhoz, hogy ebből a dermedtségből kihúzzuk az MFB-t, egy új stratégiát kellett kialakítani.

Az új stratégia fókuszában elsősorban a gazdaságfejlesztési célok támogatása áll. A gazdasági növekedéshez kívánunk hozzájárulni, mégpedig oly módon, hogy az MFB a kereskedelmi bankokhoz képest addicionális hitel-, tőke- és garanciaterméket nyújtson olyan területeken, amelyeket a kereskedelmi bankok vagy nem tudnak, vagy nem akarnak betölteni. Ilyen terület például a 15 éven túli hitelek területe, azon vállalkozások hitelezése, amelyek ugyan életképesek, de a bankrendszer számára kockázatosak, alacsony tőkével és alacsony fedezettel rendelkeznek. Ha a terveink sikerülnek, akkor évi 400 milliárd forintos plusz forrás juttatásával tudjuk támogatni a magyar gazdaság fejlesztését.

Az MFB - részben az én joggyakorlási időszakom alatt - 642-re bővítette az MFB-pontok számát, így az ország egész területén elérhetők az MFB által nyújtott EU-s és az MFB saját termékei. Felgyorsítottuk az EU-források kihelyezését. 2016-ban még körülbelül egyéves csúszást láttam ezen a területen, 2017-ben ezt a csúszást sikerült lefaragnunk, és 2017 márciusától az összes EU-s forrás elérhető az MFB-nél.

Az MFB eközben megújította a saját forrású hitelezését, 50 milliárd forintos keretösszeggel indította el a Kisfaludy turizmusfejlesztési hitelprogramot, és 70 milliárd forint keretösszeggel az úgynevezett MFB pénzügyi vállalkozás-

refinanszírozási konstrukció második részét, amelyet olyan vállalkozások számára kínál, amelyek méretükből vagy életkorukból eredően a kereskedelmi banki piacról nem jutnak hitelezéshez.

Az elmúlt másfél évben elmozdulást értünk el az MFB-csoport tőkebefektetési vállalatánál is az úgynevezett kockázati tőkepiacon. Az angol neve ellenére is magyar Hiventures Zrt. 2016-ban gyakorlatilag a nulláról indult, 2017 szeptemberében már túlteljesítette a vállalásait. Most ott tartunk, hogy 2018 első negyedévében Európa legaktívabb befektetőjének minősítették a kockázati tőke-piacon. Ez nagyjából olyan arányszámot jelent, hogy ezer beérkezett, átvizsgált projektből 131 esetben hoz pozitív befektetési döntést. Az első negyedévben közel 200 projekt érkezett be, és ebből is magas számú pozitív befektetési döntés született.

Az MFB nemcsak itthon, hanem a nemzetközi piacon is ismertté vált, tovább erősítette a kapcsolatait a V4-ekkel. 2017 november végén hároméves, 300 millió euró összegű együttműködési keretmegállapodást írt alá az MFB és a Kínai Fejlesztési Bank. Ennek jelentőségét, azt gondolom, nem kell hangsúlyozni.

Kiemelt tagvállalati sikernek tartom a Garantiqua Hitelgarancia Zrt. megállapodását az Európai Beruházási Alappal. Itt 80 milliárd forint hitelhez kapcsolódóan nyújthat kezességvállalást a Garantiqua. Ez is egy új termék.

Arról is meg kell emlékezni, hogy tanácsadási megállapodást kötött a Magyar Fejlesztési Bank az Európai Beruházási Bankkal elsősorban a közlekedésinfrastruktúra- és intelligens városprojektek azonosítása céljából.

Ma azt látjuk, hogy 700 milliárd forint olyan kezelhető kockázattal járó forrásigény van Magyarországon, amelyet a kereskedelmi bankok nem tudnak vagy nem akarnak kockázatoságuk miatt finanszírozni. Mi úgy látjuk, hogy az MFB-nek ebből az úgynevezett piaci rés kielégítésére szolgáló hitelből 400 milliárd forintra van lehetősége, hogy a gazdaságba juttassa.

Megújult a Diákhitel Központ termékpalettája is. Ezt a megújítást a családok évében, 2018-ban is folytatni kívánjuk, illetve nemcsak a felsőoktatásra kívánunk fókuszálni, hanem egyéb képzési formákra is.

Néhány szót szólnék a Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltatóról és a Nemzeti Mobilfizetési Zrt.-ről. A NOSZ közel 240 milliárd forint költségvetési bevételt realizál évente, míg a Nemzeti Mobilfizetési Zrt. által működtetett mobilfizetési rendszert szerintem önök is használják. 2017-ben itt elértük a 26 milliós darabszámot.

Külön kell szólnom a takarékszövetkezeti szektorról, amely 2013 előtt számos kritikus tulajdonsággal jelentkezett. Az intézmények tőkeellátottsága alacsony volt. Néhány takarékszövetkezet fizetéseképtelenségi problémákkal küzdött, és az intézményvédelmi rendszer nem működött hatékonyan. A beavatkozás szükségességét felismerve 2013-ban döntött a kormány a takarékok újraszervezéséről, azonban még 2016-ban is számos változtatásra okot adó életjelenség volt tapasztalható. A stabil, hosszú távú működés biztosítása érdekében újra kellett fogalmaznunk a takarékszövetkezeti integráció stratégiai céljait. Indokoltá vált egy kétlépcsős, a szektor jövedelmezőségét és versenyképességét hosszú távon támogató szabályozás.

Ma már azt mondjuk, hogy van egy takarékszövetkezeti integrációnk, ahol tiszták a viszonyok. A prudenciális és az üzleti funkciókat elkülönítettük, elindítottuk az egységes informatikai rendszert, egységes a termékportfólió, hatékonyabb üzleti működést tesz lehetővé a mérethatékony intézményrendszer, és tudjuk, hogy az integráció képes stabil jövedelmezőséget is biztosítani a tagjai számára.

Az Integrációs Szervezet a prudenciális ellenőrzésért, a Takarékbank pedig a központi irányításért felel, tehát sikerült elválasztanunk a prudenciális és üzleti funkciókat. Most már eljött annak is az ideje - és ez a második lépcsőben meg is

valósult -, hogy a szövetkezeteket valódi döntéshozói pozícióba emeljük. Ezt szolgálta második lépésben a szövetkezeti hitelintézetben a szövetkezeti tagok szavazati arányának megemlése. A konszolidált működés tehát hosszú távon biztosítható és egységes, átlátható, az integrációs tagokon belül mindenkire érvényes egységes szabályozáson alapul. A takarékszövetkezeti integráció 1200 fiókkal látja el nemcsak a vidéki, hanem a városi lakosságot is, és 5500 munkavállaló megélhetését biztosítja.

Nem kerülhető meg az a kérdés, amely a fiókhálózat racionalizálásához kapcsolódik. Ezt a feladatot kénytelenek voltunk elvégezni, hiszen a működő fiókokban jelentős beruházásokra és modernizálásra van szükség. Mi úgy ítéltük meg, hogy a vidéki lakosság legalább ugyanolyan minőségű és mennyiségű szolgáltatást érdemel meg, mint a városi lakosság. Igen, zártunk be piacokat, de ezt egységes elvek szerint, minden egyes területi érintettel egyeztetve, ahol szükséges volt, lakossági fórumokat is tartottunk, de nem hagytuk magára a vidéki lakosságot, hiszen ahol nincs fiók, ott mobil takarékszövetkezeti fiókkal, automatákkal, speciális bankfiókokkal segítjük az ott élők életét.

Szeretném megjegyezni, hogy a változtatások után is minden negyedik településen jelen vannak a takarékszövetkezetek, más pénzügyintézetek ezt nem vállalják fel. A takarékcsoport egyedül annyi fiókot üzemeltet, mint az összes többi pénzügyintézet együttvéve, tehát elmondható, hogy a takaréka a vidék bankja volt, és az is marad. Ami változott, az az, hogy stabilizálódott, és lett jövőképe. A jövőkép miatt mondhatjuk azt, hogy 2013-ban a magyar állam átmenetileg kénytelen volt beavatkozni a takarékok életébe, de ez a beavatkozás középtávon marad csak fenn, és hosszú távon pedig állami részvétel nélkül képzeljük el az integrációt.

Tisztelt Bizottság! A negyedik terület a nemzeti közműszolgáltatás területe, ahol másfél év alatt, mondjuk úgy, egy projektársaságból egy teljesen új, digitalizált, innovatív társaságcsoporthoz hoztunk létre. A Nemzeti Közművek ma már egységes és magas színvonalú állami áram- és földgázszolgáltatást tud nyújtani. A jövedelmeket a társaságok visszaforgatják a nemzeti közműszolgáltatási rendszer korszerűsítésére, hiszen itt a hálózat fenntartása és az ellátásbiztonság érdekében olyan beruházásokat és fejlesztéseket kell végrehajtanunk, amelyeket a profitkényszer miatt a külföldi tulajdonosok nem akartak vagy elfelejtettek megtenni. Ma 4,3 millió ügyfelet szolgál ki az NKM, és 3700 főt foglalkoztat. Az építkezés időszakát követően úgy gondoljuk, hogy az NKM-nek nemcsak ezeken a területeken kell megjelennie, hiszen az energetika és az energia üzletág olyan strukturális és technológiai átalakuláson megy keresztül, hogy ennek a területnek az újításban, a K+F tevékenységben is élen kell járnia.

Tisztelt Bizottság! Nem szeretnék visszaélni az idejünkkel, ezért csak néhány szót mondanék végezetül. Nem konkrét, rövid távú feladatokat szeretnék megjelölni, hanem azt a számomra sarkalatos két pontot, amelyet az elkövetkezendő egy évtizedben az állami vagyongazdálkodásnak szolgálnia kell. Az egyik a versenyképesség, Magyarország versenyképességének szolgálata, a másik, hogy a stratégiai ágazatokban meg kell tartani a magyar többségi tulajdont, a vagyongazdálkodás eszközeivel is hozzá kell járulni a tőkepiac fejlesztéséhez és meg kell jelennünk a feltörekvő iparágakban. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. Várom a kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterjelölt asszony expozéját. A bizottság tagjainak adom meg a szót hozzászólásra, elsőként Volner János képviselő úrnak.

Kérdések, hozzászólások

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Szeretném megkérdezni a szakmai álláspontját arról, amit most látunk magunk előtt kibontakozni. Az Egyesült Államok és Európa között, az Európai Unió között zajlik egy kereskedelmi és szolgáltatásháború. Nekem meggyőződésem, hogy kényszer is lesz majd az európai politikában az, hogy ennek a háborúnak a fókuszja Kína és az Európai Unió közti háborúra helyeződjön át és az Egyesült Államok és Kína közti háborúra. Egyszerűen azért, mert nagyon sokszor látjuk azt, hogy a kínai vállalatok állami expanziót hajtanak végre magáncégekben, magáncégekbe száll be maga a kínai állam, dömpingáras termékekkel igyekeznek a helyi termelést tönkretenni.

Én tudom, hogy önök nagyon óvatosan mozognak ebben a relációban, és többször is elmondták a külpolitikusaik, hogy nem szeretik megsérteni a külpolitikai partnereiket, amivel én természetesen egyetértek, és nem is erre szeretném önt ösztönözni. De azért kíváncsi vagyok arra, hogy ha már a csomaglogisztika és a kínai cégek magyarországi szerepe felvetődött, akkor önnek erről mi a véleménye, különösen annak tükrében, hogy az Európai Unión belül egy új jelenség megfigyelhető, ez az, hogy gyakorlatilag ilyen áfa-offshore területek jöttek létre. Konkrétan arra gondolok, hogy jó néhány állam saját magán keresztül akadálytalanul átáramoltatja a Kínából érkező termékeket, majd pedig közterhek nélkül ezek bekerülnek a kereskedelmi forgalomba. Én ezt a kényszert egyre nagyobbak és feszítőbbnek érzem, különösen egyébként az iparosodottabb európai államok, kevésbé jelenleg még Magyarország szempontjából, mert egy óriási adóbevételkiesést jelent. Én tudom, hogy még az Európai Unió politikusai az amerikaiakkal vannak elfoglalva, de meggyőződésem, hogy Kínára sokkal jobban fókuszálni kell. Szeretném miniszter asszony figyelmébe ajánlani, hogy a piaci kapitalizációja például az Alibabának meghaladja a legnagyobb online piactérként értelmezhető amerikai cégek tőkekapitalizációját, tehát látható az, hogy ezen a téren lesz tennivaló. Kérdezem, hogy Magyarország hogyan kíván erre az új és merőben más kihívásra reagálni.

A közlekedési infrastruktúra kérdésével kapcsolatban elsősorban a vasúttal szeretnék - nyilván idő hiányában - foglalkozni. A kelebiai vasút megtérülési számai finoman szólva sem meggyőzőek. Miniszter asszony, ön lát-e abban fantáziát, hogy egy olyan vasútvonalat vezetünk el kifejezetten a vasúti teherforgalom számára, amely nem a hagyományos kelet-nyugati tengely mentén helyezkedik el, hanem észak-déli irányban keresztezi a nagy magyar Alföldet, elkerüli Magyarország összes ipari és kereskedelmi övezetét. Azt szeretném a figyelmébe ajánlani, elkerüli a többé-kevésbé gazdasági központként értelmezhető Szegedet, elkerüli a Mercedes miatt egyre inkább felértékelődő Kecskemétet, és megjegyzem, elkerüli egyébként a Dunaferr környékét is. A Dunaferr jelenleg Magyarország legnagyobb megrendelője a vasúti áruszállítás piacán. Megjegyzem egyébként, hogy csak a MÁV-nál ötszáz embert foglalkoztatnak annak érdekében, hogy az igényeit kiszolgálják. Egy olyan vasútvonalat láthatunk tehát, ami gyakorlatilag a magyar gazdasághoz egyáltalán nem kapcsolódik. A kapcsolódó vállalkozásokkal és egyéb kapcsolódó infrastrukturális beruházásokkal együtt már közel ezermilliárd forintos ennek a költsége. Még egyszer mondom, a kapcsolódó beruházásokkal együtt. Tehát ez egy elképesztően drága és rendkívül pazarló beruházás, amely ráadásul nem is európai uniós támogatásból jön létre, hanem Magyarország hitelt vesz fel annak érdekében, hogy ezt megépítse.

Nem az ellenzéki képviselő beszél belőlem, de én azt látom, görcsösen ragaszkodik a kormány ahhoz, hogy kínai hiteltől származó százmilliárdokat

elkölthessen az európai uniós forrásokon túlmenően kifejezetten a vasútépítés piacán - mintha az egész Mészáros Lőrinc-re lenne szabva. Gondoljon arra, hogy nemrég még azt latolgatta a kormány, hogy egy Budapestet délről elkerülő Vo-ás vasúti körgyűrűt építünk - szintén kínai hitelből - 360 milliárd forintért, és azt kell hogy mondjam, a Fejlesztési Minisztérium adta a legátlátszóbb indoklást arra, hogy miért kell erre sort keríteni. Ez az indoklás az volt, hogy ezt a megnövekedett teherforgalmat nem lehet Budapesten keresztülhozni. Érdekes egyébként tanulmányozni még a rendszerváltás előtti időszakból származó, a szocialista nagyipar méreteit tükröző statisztikákat, amelyek arról tanúskodnak, hogy háromszor ekkora teherforgalom átment Budapesten különösebb akadályok nélkül. Itt nem az új infrastruktúra megépítésében látom a jövő kulcsát, hanem például abban, hogy a kormány távolítsa el a vasúti lassújeleket egyre több pályaszakasról és tegye korszerűbbé a vasúti közlekedést, de ne csak a teherforgalom számára. Érdeklődni szeretnék ez ügyben is a véleményéről.

A takarékszövetkezeti integráció kérdésébe - tekintettel arra, hogy egy lefutott kérdésről van szó - nem szeretnék belemenni. Mint a magángazdaságot kedvelő és pártoló képviselőnek, egyébként a vérem felforr attól, ahogy ezt az egész folyamatot menedzselte a kormány. De hozzáteszem azt is, hogy ami Soltvadkerten és vidékén megvalósult a takarékszövetkezetek kapcsán, az sajnos modellértékű volt, és egy rendszerszintű kockázat volt a takarékszövetkezeti szektor törvényi hátterében. Ez gyakorlatilag lehetőséget biztosított volna jó néhány más takarékszövetkezet számára arra, hogy kilopja a pénzt. Én azt látom, hogy indokolt volt a beavatkozás, de nem így, ahogy végrehajtotta a kormány. Érdeklődni szeretnék, hogy a vidék bankja státuszt elnyerik-e a takarékszövetkezeti hálózat tagjai. Előfordulhat-e az, hogy például egy jól működő agrárbankként tud funkcionálni a takarékszövetkezet, vagy ez megmarad az OTP vagy egy-két egyéb más bank privilégiumának.

Szintén szeretnék kitérni a gázvezetékek kérdésére. Magyarország Kormánya - nagyon helyesen egyébként - sokat tett annak érdekében, hogy a gázbeszerzéseinket diverzifikálja és több forrásból, több irányból is érkezzen Magyarországra gázvezeték. Amit én aggodalommal figyeltem, az a HAG gázvezeték használata, ahol a kormány gyakorlatilag versenyeztetés nélkül juttatta a MET-et jelentős versenyelőnyhöz azáltal, hogy részükre biztosította ennek a korlátozott kapacitású gázvezetéknek a szállítókapacitását, és ezen kereshetett a MET rengeteg pénzt. Kérdezem, hogy ezen a területen várható-e ettől eltérő gyakorlat, vagy marad minden a régiekben. Különösen érdekes a kérdés egyébként annak érdekében, hogy az Eurostream gázvezetékét Szlovákia irányából építik most éppen a földgázszállító és az állam bevonásával, ebbe elvileg kerülhet majd az Északi Áramlat 1-ből és 2-ből származó földgáz is. Szeretném megkérdezni, hogy lesz-e erre lehetőség, illetve mi a kormányának a véleménye az Északi Áramlat megépítéséről. Én magam a magyar nemzetgazdaság szempontjából egy meglehetősen veszélyes helyzetnek tartom a mostanit.

További kérdés még szintén ehhez kapcsolódóan, hogy az amerikaiak annak érdekében, hogy megtörjék az oroszok földgáz-egyeduralmát Európában, hiszen nyilván vannak egyéb parciális szereplői ennek a szektornak, de azért mégiscsak az oroszok diktálják az ütemet, ennek érdekében belengették azt, hogy folyékony földgázt fognak tartályhajókon Európába juttatni, a palagáztermelésből származó folyékony földgázt. Kérdezem, hogy ennek lesz-e realitása, látja-e ennek a realitását. Különösen annak fényében kérdezem, hogy az önök kormányával baráti viszonyt ápoló lengyel kormány állami eszközökkel, állami pénzből szeretné egy ilyen folyékonyföldgáz-terminál megépítését Lengyelországban Gdansk környékén keresztülvinni. Érdeklődöm az iránt, hogy várható-e az, hogy megtörik az orosz gáz egyeduralma a magyar energiapiacra.

Áttérve az MVM-re, amely szintén az ön tárcájának a felügyeletéhez tartozik, nem kis aggodalommal figyeltem az elmúlt évek fejleményeit, és természetesen nem is önállóan a rezsicsökkentésre gondolok, hanem a rezsicsökkentés módjára. Szeretném felhívni a miniszter asszony figyelmét - és egyben szeretném is kikérni a véleményét -, mit gondol arról, hogy az MVM EBITDA-termelőképesége tartósan csökken. Megmondom őszintén, engem ez aggodalommal tölt el. Én azt látom, hogy sokkal erőteljesebben kellene ennek a vállalatnak az érdekeit képviselni. Azt is látom, a rezsicsökkentés is oly módon valósult meg, itt gondolok például az önkormányzati távhőcégek veszteségpótlására adófizetői pénzekből, ami gyakorlatilag meglehetősen álságos. Hiszen egyik oldalról ráírják az emberek számára kötelező jelleggel, törvényi kötelezettséggel a számlára, hogy mekkora a rezsicsökkentésen megspórolt pénz, miért lehetett alacsonyabb a számla, a másik oldalon pedig az adófizetőktől más adónemek formájában beszedik azt a pénzt, amivel az önkormányzati távhőcégek jelentős, több tízmilliárdos veszteségét évről évre pótolni kell annak érdekében, hogy egyáltalán üzemképesek maradjanak ezek a cégek. Az amortizáció pótlása azonban a mélybe zuhanó energetikai szektort érintő beruházási ráta miatt nem történik meg. Megmondom őszintén, ez engem aggodalommal tölt el. Teljesen nyilvánvaló az, hogy az olyan időszakokban, amikor igénybe kell venni mondjuk a csúcsüzemi kapacitásokat, akkor a gázerőművekre szükség van. Ezek a kapacitások megfelelő számban, minőségben, azt kell hogy mondjam, nem épültek ki az elmúlt időszakban.

Végül, de nem utolsósorban a kapcsolt áramtermelés sorsáról is érdeklődni szeretnék, hogy ezzel kapcsolatban mi a helyzet. Azt láttuk 2010-től kezdődően, hogy folyamatosan rángatta hol a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, hol a Nemzetgazdasági Minisztérium ezt a kérdést. A két minisztérium között egyébként hatásköri különbségek is voltak, az egyik minisztériumból átkerült a másikba. Ez támogatott lesz-e, vagy nem lesz támogatott, vagy mi lesz ennek a sorsa? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretném újra figyelmeztetni képviselőtársaimat, hogy a jelöltmeghallgatás témája alapvetően az, hogy miniszterjelölt asszony alkalmas-e a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca vezetői posztjának a betöltésére. Nem politikai vitanapon vagyunk, hanem egy miniszterjelölti meghallgatáson. Ennek megfelelően kérem majd a képviselőtársaim további hozzászólását.

A következő hozzászóló Witzmann Mihály képviselő úr, alelnök úr. Öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! A takarékszövetkezetekkel kapcsolatban tett már jó néhány említést az eddig 2013 óta sikeresen lefolytatott átalakításokról, változtatásokról. Azt gondolom, a vidék megtartóerejének biztosítása szempontjából egy rendkívül fontos témakörrel beszélhetünk. Én magam is egy olyan választóközteret képviselek, a siófoki székhelyű somogyi 4-es választóközteret, ahol 71 település található, egy aprófalvas somogyi térségről van szó. A kistelepülésen élőknek rendkívül fontos az, hogy azok a szolgáltatások, legyen szó akár pénzügyi szolgáltatásokról is, amelyek a mindennapi XXI. századi élet feltételeit biztosíthatják, megalapozottak lehessenek. Ahogy a miniszterjelölt asszony is említette, lehetőség szerint - nem ezekkel a szavakkal - senkinek ne kelljen hátrányt szenvednie azért, mert vidéken él és mondjuk nem egy nagyvárosban lakik. Tetszett említeni, hogy számos eredménye van ennek a fajta integrációs tevékenységnek, ami megtörtént az elmúlt években. Nagyon örülünk, hogy a takarékszövetkezetek rendszere lábbon tudott maradni, és jelen pillanatban is működnek. A vidéken élők számára a biztonságos működés rendkívül fontos dolog, akár a pénzügyi szolgáltatások igénybevétele, a

banki szolgáltatások, a készpénzfelvétel, az ATM-automatákhoz való hozzáférés, és még sorolhatnám.

Szeretném megkérdezni, hogy a jövőben mire lehet számítani a takarékszövetkezetekkel kapcsolatban, esetleg további fejlesztésekre, informatikai fejlesztésekre, ügyfélbarátabb fejlesztésekre. A jelenlegi hálózat fenntartásával kapcsolatban mi az, amire számíthatnak a vidéken élők? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Bósz Anett alelnök asszony jelentkezett szólásra. Őné a szó.

BÓSZ ANETT (Párbeszéd), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Asszony! Az ön által is említett két téma nehezen nevezhető magánéleti kérdésnek. Azt gondolom, a mindenkori kormány, illetve a döntéshozók feladata az - és ez elsősorban nem politikai, hanem társadalmi kérdés -, hogy a választók maradéktalanul megbízhatassanak mind a kormány kinevezett pozicionáriusaiban, mind pedig az általuk megválasztott képviselőkben és tisztségviselőkben. Tiszteletben tartva a kérését, hogy az ön által is említett két témát a volt férjével és fiával kapcsolatosan jelen bizottság ne firtassa, azt gondolom, kötelességem szólni, hogy szerintem ezzel előbb-utóbb valamilyen módon a nyilvánosság elé kellene állnia.

Ugyanakkor eleget téve a kérésének - a fenti ügyeket nem firtatva -, azt szeretném megkérdezni, hogy a véglegetekig központosított Orbán-kormányban miképp látja biztosítottnak az önálló szakmai munkát akkor, amikor ez jelen pillanatban még a tárcával rendelkező miniszterek számára sem biztosított. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony.

Van-e további hozzászólási igény? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, akkor megadom a szót Bártfai-Mager Andrea miniszterjelölt asszonynak, hogy reagáljon az elhangzottakra.

Bártfai-Mager Andrea válaszai

BÁRTFAI-MAGER ANDREA miniszterjelölt: Volner képviselő úr kérdéseivel kezdeném. Jellemzően szakmai álláspontot kért tőlem, és ezt köszönöm is. Ami ezekben a kérdésekben közös, az az, hogy vagyongazdálkodásért felelős tárca nélküli miniszteri posztra kaptam megbízást, ami ugyanis arról szól, hogy egy vagyonpolitikai elvárásnak megfelelően ezeket a vagyonelemeket gyarapítsam és hatékonyan gazdálkodjak vele. Ez nem gazdaságpolitikai irányítás. Tehát az a típusú energiagazdálkodási stratégia vagy a legfontosabb energiapolitikát érintő kérdések maximum velem együttműködésben készülhetnek el. Ezen policyk és e politikák megteremtéséért az NGM-ből és az NFM kapcsolódó részeiből összeállt új minisztérium, az Innovációs Minisztérium és Palkovics miniszterjelölt lesz felelős. Ha még tovább megyek, akkor ezek azok a stratégiai kérdések, amelyek nem múlhatnak egy miniszteren, de nem is múlhatnak két minisztérium vitáján vagy hatásköri el nem határolásán. Ezek a kormányzáshoz és a kormányzati munkához kapcsolódó alapvető kérdések. Jelenleg ilyen típusú programot hirdetni, azt gondolom, nemcsak felelőtlenség lenne, hanem ezeknek a kérdéseknek a rendkívüli alábecsülése is.

Azt gondolom, mégiscsak érdemes néhány elvi kérdéstről beszélni. Az egyik az EU-Amerika-Kína-háromszög, amiben valóban van Amerikának érdeke, és van Kínának érdeke. A kérdés itt az, hogy az EU-nak van-e érdeke, és az EU képes-e ezt az érdekét megfelelő módon képviselni. Az is kérdés, hogy Magyarországnak ebben mi

az érdeke. Nyilvánvalóan egyrészt az, hogy az EU-nak legyen közös álláspontja, közös stratégiája, és az a magyar nemzeti érdekeket is képes legyen befogadni.

A kisebb vagyoneért felelős kormánybiztosként találkoztam már a kínaiakkal, a kínai érdekérvényesítéssel. A Magyar Posta a negyedik legnagyobb e-kereskedelmi szolgáltatóval együttműködési megállapodást is írt alá a kínai-magyar miniszterelnökök találkozóján. Láttuk, hogy a tárgyalási stílusuk meghatározó, és azt is láttuk, hogy Közép-Kelet-Európában teljesen jogosan szeretnék megvetni a lábukat. Itt nem az a probléma, hogy jönnek a kínaiak, hanem az, hogy őket milyen módon tudjuk fogadni. A Magyar Posta kellően erős és kellően nagy, hogy képes legyen az érdekeit képviselni, magyarán ne csak egy átfutó láncszem legyen a kínai e-kereskedelemben.

Ami kérdéses lehet, és azt gondolom, ez minden nagy állammal történő kereskedelmi kapcsolatban egy vállalat számára fontos, hogy a teljes terméklángra sikerül-e együttműködési megállapodást kialakítani, magyarán a termelési lánc alatt azt értve, hogy például a csomaglogisztika esetében van-e arra lehetőség, hogy ne csak a közép-európai továbbítás hasznán osztozzunk a kínai partnerrel, hanem esetleg azokon a területeken is, amelyek a kínai falon túl vannak. Ezek kérdésesek, és ehhez megfelelő erő kell, és azt gondolom, kormányzati támogatás is kell a tárgyalásokhoz időről időre.

Az Alibabával még nem sikerült együttműködésre jutnunk, de azt gondolom, egy ilyen társasággal is fel kell tudnia venni a kapcsolatot a Magyar Postának pont amiatt, mert stratégiai helyzetben vagyunk itt, Közép-Kelet-Európában. Ha azt szeretnénk, hogy Magyarország versenyképessége a csomaglogisztikai vagy egyáltalán a logisztikai üzletágban eredményes legyen, akkor egy ilyen nagy mamuttal is meg kell küzdenünk és ehhez az infrastruktúrát nemcsak a postán, hanem a közlekedési és szállítási infrastruktúrát is meg kell tennünk.

A másik kérdése a kelebiai vasútra vonatkozott. Számos olyan tényezőt mondott el, amely az ön álláspontja szerint azt igazolja, hogy egy ilyen típusú vasút megépítésének a gazdasági racionalitása kétséges. A közlekedési infrastruktúra kialakításáért nem a tárca nélküli miniszter lesz felelős. Egy olyan közlekedési stratégiát kell kialakítani, amely mind áru fuvarozásban, mind pedig a személyfuvarozásban is a gazdaság igényeihez igazodik. A gazdaság igénye az, hogy az áru és az utaztatás, a lakosok utaztatása gyorsan valósulhasson meg az ország területén. Lehet, hogy voltak olyan, ön által nem ismertett szempontok a kelebiai vasútvonal megépítésében, amelyek ennek az elérését szolgálták.

Amiben viszont biztos lehet, az az, hogy az újonnan felálló minisztériumi struktúrákban a szakmapolitikai kérdések és a szakmapolitikai koncepciók nem a vagyongazdálkodás területén fognak elkészülni. A vagyongazdálkodás a szakmapolitikai célok megvalósításáért lesz felelős, magyarán olyan kormányzati döntésekre és olyan kormányzati iránymutatásra számíthatnak a cégek, amelyek feltételezve, hogy vannak ma ilyen építések, az a jövőben inkább kizárható lesz.

A takarékszövetkezetekről is kérdezett. Az álláspontunk nem abban különbözik, hogy rendszerszintű kockázatot jelentettek-e - vagy sem - a takarékszövetkezetek 2016-ban. Bár megjegyzem, 2001 óta én azt láttam pénzügyi elemzőként, hogy a takarékszövetkezetek mindig is jelentettek néminemű pénzügyi stabilitási problémát, de ezt a stabilitási problémát a magas kamatszint sokáig ellensúlyozni tudta. Azonban az alacsony kamatkörnyezetben ezek a problémák, az aktív üzletág hiánya, a pazarló gazdálkodás, a szétaprózódottság, a jövőkép hiánya sokkal inkább megjelentek.

A módszer tekintetében biztos vagyok abban, hogy a jó szándék vezérelte a kormányt. 2016-ban én egy olyan rendszerbe érkeztem, amely megértette már azt,

hogy a központosításra a saját túlélésük érdekében van szüksége a takarékszövetkezeti integrációnak. 2016 óta pedig - ha a módszerekről beszélünk - az egyeztetés és a közös stratégia kialakítása került fókuszba. Tehát jól értse, az a stratégia, amit most megvalósítanak a takarékszövetkezetek, nem egy elvont műhelyben készült el, nem arról szólt, hogy a kormányzat valamit ráerőltet a szektorra, hanem leültünk és kikínlódtuk a szektorral közösen azokat az irányokat, amelyeket ők is képesek voltak vállalni és akartak is vállalni. 2016-ban szűk körű műhelymunkával kezdődött, majd a takarékszövetkezetek vezetéséből álló csapattal folytatódott a stratégiaalkotó munka. Ezt követően pedig megismertettük a stratégiát a teljes integráció tagságával, ezt elfogadták, és ennek mentén haladunk most is.

Amiben a kormánybiztosság fenntartotta a primátusát, az az, hogy a prudenciális követelményekből nem engedünk. Természetesen a Magyar Nemzeti Bank az, amelyik a prudenciális követelmények megtartásáért és ellenőrzéséért felelős, de a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete azért felelős, hogy egységes szabályozás és egységes elvek mentén működjenek a takarékszövetkezetek.

A vidék bankja szerepkört nemcsak a vidéki és országos hálózat és jelenlét miatt tartom fontosnak, hanem amiatt is, hogy a lakossági, hagyományosan betétgyűjtő fókuszú takarékszövetkezetek forduljanak el a vállalkozások irányába, és ha a józan ész a meghatározó az üzleti világban, márpedig nekem meggyőződése, hogy erről van szó, akkor a stabilizálódó agrárgazdaságban olyan potenciális ügyfélköre van a takarékszövetkezeti integrációnak, hogy bolondok lennének, ha nem abba az irányba fordulnának.

A gázvezeték esetében is azt szeretném jelezni, hogy a policymakerek, tehát a politikameghatározók és a stratégiakészítők nem mi leszünk. Mi is várunk egy olyan átfogó, majd hogyanem évről évre felülvizsgálatra szoruló energiapolitikai stratégiát és ahhoz kapcsolódó taktikát, amelyet az állami tulajdonban lévő vállalatok úgy tudnak követni, hogy közben az üzleti érdekeik sem sérülnek. Semmiképpen sem egy olyan rendszert szeretnénk működtetni, amelyben az esetlegesen eltérő üzletpolitikák vagy üzleti érdekek miatt a magyar kormányt, illetve a magyar államot kár éri energiapolitika területén.

A lengyel kormány döntéséhez nyilvánvalóan nem kívánok hozzászólni. Ez egy hosszú-hosszú, évek óta tartó küzdelem, és nem a mi részünkről, hanem elsősorban az amerikai folyékonyföldgáz-kitermelő részéről, hogy hogyan tudnának stratégiai pozíciókat szerezni Európában. Amikor az orosz gáz ára egy bizonyos szint alá csökkent, akkor nyilvánvalóan az ő kitermelési költségeikből fakadóan lett egy korlát, ami korlátot jelentett a terjeszkedés számára is. Azt gondolom, ez egy ár kérdése, attól függ, hogy ezt a harcot ki és meddig bírja és az adott ország melyik termelőt milyen módon támogatja. Továbbra is úgy látom, a magyar kormány elkötelezett annak érdekében, hogy az ország energiafüggősége csökkenjen. Hogy ennek milyen mix az alapja, tehát orosz gáz, atom, napenergia vagy palagáz, azt nem a tulajdonosi joggyakorló fogja eldönteni.

Az MVM esetében az MVM a zászlóshajó. Az MVM esetében tulajdonosi joggyakorlási oldalról inkább azt a kérdést vizsgálnám meg, hogy a két nagy energiacég - mert most már két nagy energiacégről beszélünk, az egyik az MVM, a másik az NKM, a Nemzeti Közművek - között nemcsak a tulajdonosi viszonyok hogyan alakulnak, hanem melyik cég az értéktermelés melyik területén kap kizárólagos felhatalmazást. Ez például lehet a rezsicsökkentés további folytatásának az egyik alapja.

A kapcsolt áramtermelés tekintetében engedje meg nekem, hogy még csak véleményt se mondjak, mert nincs információm sem az NFM-NGM-vitáról, sem a

hatásköri különbözőségről. De ha úgy ítéli meg, akkor egy későbbi meghallgatás során természetesen felkészülök ebből a témából, és köszönöm szépen a kérdéseit.

A takarékszövetkezetekről is kaptam egy kérdést. Nem szeretném megismételni, amit már a rövid vagy hosszú - nekem rövidnek tűnt, lehet, hogy önöknek már a nap végén hosszúnak tűnő - expozémban felvázoltam. Azt szeretném megerősíteni, hogy a vidék megtartóképesége szempontjából régen azt mondtuk, kell egy kocsmá, kell a vasútállomás, sok minden más, ma én azt mondanám, hogy meg kell fogalmazni azokat a modern kritériumrendszereket, amelyek egy modern faluhoz tartoznak. Meg kell határozni azokat az alapszolgáltatásokat, pénzügyi és postai alapszolgáltatásokat, amelyeket minden faluban el kell tudni érni, és azt is meg kell határozni, hogy ezt milyen módon kell kielégíteni. Mi erre rendelkezünk elképzeléssel és ötlettel már a kormánybiztosságon is. A takarékszövetkezetek és a posták is készen állnak arra, hogy ha a „Modern falvak” program elindul, akkor mi ennek aktív részesévé váljunk.

Kaptam egy harmadik kérdést is. A harmadik kérdés esetében köszönöm, hogy elfogadta, amit a beszédem elején jeleztem. Ehhez én nem kívánnék többet hozzátenni, csak két-három olyan tényt, ami számomra fontos. Húsz éve élek külön a gyerekeim édesapjától. Nincs közös vállalkozásunk, sőt nekem semmilyen vállalkozásom nincs. 2001 óta vagyonynyilatkozatra vagyok kötelezett, valamint 2001 óta minden évben nemzetbiztonsági átvilágításon is átestem. Tisztességgel, becsülettel és a nyilvánosság számára átlátható módon végeztem a munkámat, és ennek megfelelően élem a magánéletemet is. Köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm a kérdéseiket is.

ELNÖK: Köszönöm szépen Bártfai-Mager Andrea miniszterjelölt asszonynak a válaszokat, és köszönöm, hogy nagyon alaposan felkészült a bizottság ülésére. Életútjából - amit valamennyi képviselőtársam megkapott -, az önéletrajzából már kiderült, hogy számos olyan területen próbálta ki magát, amely a mostani miniszteri feladatok alapját képezi. Külön öröm számomra, hogy a Monetáris Tanács külső tagjaként résztvevője volt annak a - nevezzük nyugodtan - forradalmi változásnak, amely körülmények között egy nagyon bátor, nagyon határozott, de egyébként közgazdaságilag minden tekintetben megalapozott döntéssorozat indulhatott el, amely egy olyan kamatcsökkentést eredményezett, amelynek köszönhetően történelmi mélypontra süllyedt a jegybanki alapkamat. Ez gyakorlatilag a hazai vállalkozások számára egy igen tőkeszegény időszakban jelentett egyre kedvezőbb kamatozással olyan hitellehetőséget, amellyel nemcsak a hazai, hanem most már hál' istennek a nemzetközi porondon is versenyképesek lehettek.

Azt gondolom, ami a vagyonpolitika fókuszába kerül a következő időszakban - és volt részben az eddigi időszakban is -, az a stratégiai ágazatokban szerzett pozícióink megtartása, illetve további erősítése. Ez összefügg azzal, amit a zárás előtt említett, az pedig a rezsicsökkentés fenntartásának a lehetősége. Azt gondolom, a magyar állampolgárok számára ez egy kulcskérdés lesz a következő időszakban is, hiszen bár jelentősen javultak a pozícióink, ami európai kitekintésben a háztartások vagyónának és az ahhoz mért rezsifizetési arányt illeti, nagyon magas pozícióból indultunk sajnos 2010-ben, de még mindig maradt ebben tartalék. Azt gondolom, a költségvetési lehetőségekhez képest, illetve azzal az irányítási lehetőséggel, amely az ön kezében fog összpontosulni, nagyon fontos lenne ennek nemcsak a fenntartása, hanem a rezsicsökkentés további folytatása.

Annak is külön örülök, hogy minden lépés alapja a versenyképesség javításának a lehetősége, hiszen Magyarország tekintetében ez a következő

időszakban is egy nagyon fontos kihívás lesz. Ebben is nagyon szép eredményeket értünk el az elmúlt nyolc évben, de azt gondolom, még mindig van ebben is tartalék.

Ami még nagyon fontos, az az állami vagyonnak olyan szinten való átstrukturálása, hogy a felesleges és egyébként veszteséget hozó vagyonelemek értékesítése és stratégiai pozíciók további erősítése folytatódjon, amelyekről szintén beszélt. Azt gondolom, mindezek alapján egy nagyon sikeres miniszteri időszak elé néz. Én minden itt elhangzott felvetés alapján azt gondolom, maximálisan alkalmas erre a pozícióra, ezért a bizottság tagjaitól azt kérem, hogy erről szavazzunk is a meghallgatás végén.

Határozathozatal

Ki az, aki támogatja azt, hogy Bártfai-Mager Andrea a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszteri posztot betölthesse és erre vonatkozó alkalmasságát a bizottság megállapítja? A támogató szavazatokat kérem! *(Szavazás.)* Tíz igen szavazat. Ki az, aki nem tartja alkalmasnak miniszterjelölt asszonyt? *(Szavazás.)* Három nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy.

Tehát 10 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a bizottság alkalmasnak tartja miniszterjelölt asszonyt a miniszteri feladatok ellátására.

Sok sikert kívánok önnek is! Bármilyen kérdésben, amely a nemzeti vagyonnal kapcsolatos, akár jogszabályalkotási feladat, akár csak egy parlamenti tájékoztatás, ezekben nyilvánvalóan a bizottság, mint illetékes szakbizottság, áll az ön rendelkezésére a későbbiekben is *(Bártfai-Mager Andrea: Köszönöm.)*. Köszönöm szépen. Az első napirendi pontot lezárom.

Egyebek

Az egyebek napirendi pontban van-e felvetése valakinek? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, szeretném bejelenteni, hogy holnap 10 óra 30 perckor ismét meghallgatást tartunk, Süli János miniszterjelölt urat hallgatjuk meg elsőként, utána Szijjártó Pétert, illetve Varga miniszter úr következik. Köszönöm szépen a mai munkát.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést berekesztem. További szép és eredményes napot kívánok mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 33 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Vicai Erika